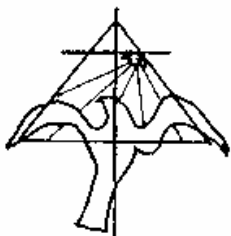

Červen

Kristus – brána do tajemství Nejsvětější Trojice

(Jan 3,16-18)

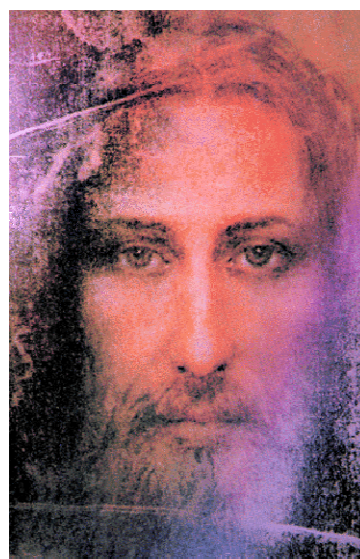

Proč je jeden Bůh právě ve třech osobách?
Proč není jen v jedné osobě nebo ve dvou
či více než ve třech osobách?

S takovými a podobnými otázkami se můžeme setkávat v našem okolí. Pro člověka je věroučná výpověď o jednom Bohu ve třech osobách opravdu tvrdým oříškem.

Mnozí nad tím mávnou rukou, jiní to považují za rozpor v podobě jedna se přece nerovná třem a hned považují takové pojetí Boha za bludné a nepřijatelné.

Někdy se snažíme překonávat tato velká nepochopení a nedorozumění různými analogiemi z přírodního řádu. Předkládáme některé trojiční modely. Poukazujeme například na trojí skupenství vody, odstupňování anorganické, rostlinné a živočišné říše nebo rozlišení prostoru pod zemí, na zemi a nad zemí. Po střízlivém pohledu však musíme doznat, jak umělé a velmi nedostatečné je toto srovnávání. Vždyť existuje mnoho jiných dvojčlenných nebo vícečlenných modelů v přírodě – např. dvojí pohlaví nebo čtyři základní světové strany atd.

*Ježíš Kristus –
rekonstrukce podle
Turínského plátna*

*Symbol Nejsvětější
Trojice*

A tak zjistíme, že je lépe takový postup pomocí přirozených příměrů opustit a vidět v trojičních modelech přírody nanejvýš vzdálené symboly či náznaky onoho velkého tajemství Trojjediného Boha.

Mnozí myslitelé nám již správně připomněli, že jde o pravdu danou Bohem samotným, pravdu tím pádem nadpřirozenou, tedy přirozenost přesahující nikoliv však protipřirozenou neboli nerozumnou, popírající zdravý rozum.

Je rozumnější ptát se, zdali nám Bůh tuto pravdu o sobě řekl sám a jestli ano, potom jak.

Vidíme, že On se sdělím této pravdy jakoby „počkal“. V dramatickém toku dějin vyvoleného Božího lidu takové sdělení výslovně nenacházíme ani např. vzhledem k Mojžíšovi, který s Hospodinem tolikrát rozmlouvá, jak to můžeme sledovat i v prvním čtení této slavnosti (Ex 34) ani v ústech proroků, která Bůh použil jako svá ústa.

Když dožrál čas „prozrazuje“ o sobě toto tajemství ústy svého Syna. Ježíš to dnes potvrzuje v rozmluvě s Nikodémem slovy: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ Teprve v Ježíši nastává vhodná příležitost pro plnější zjevení jediného Boha v osobách Otce, Syna i Ducha svatého. Tím, že se Ježíš hlásí ke svému Otci a zároveň k Jeho i svému božství, tím, že představuje a slibuje Ducha svatého, se stává Branou – Dveřmi k poznání trojičného života Jednoho Boha.

V Janově evangeliu se Pán představuje jako Cesta, Pravda a Život (Jan 14,6). Je Cestou – Prostředníkem k věčnému cíli. Je však také jedinečnou Cestou k poznání nebeského Otce a Ducha svatého. Zvláště při slavení Eucharistie nás vede k Otci, jako Velekněz Nového zákona se za nás obětuje ve svém lidství. To je potvrzeno v listě Židům 10,5 ve slovech : „Dary ani oběti jsi nechtěl, ale připravil jsi mi tělo“, kde tělo zastupuje Kristovu lidskou přirozenost, která nahrazuje starozákonní oběti. Kristova oběť smíru za naše hříchy, jeho oběť chvály, díky a proseb je zaměřena k nebeskému Otci. Když se do ní vložíme, můžeme Otce poznávat skrze Syna.

Encyklika zesnulého papeže Jana Pavla II. o Eucharistii nám také připomíná, že „Kristus nám skrze přijímání svého Těla a Krve předává také svého Ducha... Církev v eucharistické epiklesi prosí o tento božský Dar, původce každého dalšího daru... A v Římském misálu celebrant naléhavě žádá: „A nás všechny, kdo přijímáme jeho tělo a krev, naplň jeho Svatým Duchem, ať jsme jedno tělo a jedna duše v Kristu, našem Pánu“. Tak v nás Kristus darem svého těla a své krve rozmnožuje dar svého Ducha, vylitého již při křtu a daného jako „pečet“ ve svátosti bířmování.“ (Ecclesia de Eucharistia, 17)

Pán Ježíš je Pravda a u něho také nacházíme pravdu o Trojičném Bohu. On je Život a v Něm také vstupujeme do života Nejsvětější Trojice zvláště v Eucharistii. Chceš co nejvíce vniknout do tajemství tohoto Boha? Chod' do kostela na mši svatou, dobře tuto bohoslužbu proživej a uvidíš!

Tato účast na posvátné liturgii by nás měla také poznamenat, proniknout a proměňovat. Ptáme-li se jak a k čemu, nacházíme odpověď ve slovech druhého čtení apoštola Pavla: „Žijte radostně, zdokonalujte se, buďte přístupní napomínání, buďte svorní, žijte v pokoji“. (2 Kor 13,11) Jde vlastně o důsledek nejen eucharistického slavení, ale každé trojiční modlitby, ať už jde o znamení kříže, chvalozpěv Sláva Otci i Synu i Duchu svatému nebo jinou modlitbu s tímto zaměřením. Máme se upevňovat v důvěrném spojení s Otcem skrze Syna v Duchu svatém, aby Bůh, dárce lásky a pokoje, byl skutečně s námi.

P. Lohelius

Liturgický kalendář

Červen 2006

1. čtvrtek	Památka sv. Justina, mučedníka
2. pátek	Sv. Marcelina a Petra, mučedníků První pátek v měsíci
3. sobota	Památka sv. Karla Langy a druhů, mučedníků
4. neděle	Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO
5. pondělí	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka
6. úterý	Slavnost sv. Norberta, biskupa a zakladatele premonstrátského řádu
9. pátek	Sv. Efréma Syrského, jáhna a učitele církve
11. neděle	POUTNÍ SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
13. úterý	Památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve
15. čtvrtek	Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ
18. neděle	11. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
19. pondělí	Sv. Jana Nepomuckého Neumanna, biskupa
21. středa	Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka
22. čtvrtek	Sv. Jana Fischera, biskupa, a Tomáše Mora, mučedníků
23. pátek	Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA
24. sobota	Slavnost NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE
25. neděle	12. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
27. úterý	Sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učitele církve
28. středa	Sv. Ireneje, biskupa a mučedníka
29. čtvrtek	Slavnost SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ
30. pátek	Svatých prvomučedníků římských

Oznámení

- **Další katecheze na téma „Život Pána Ježíše podle evangelií“ se uskuteční v sobotu 10. a 24. června po večerních bohoslužbách ve farním sále u sv. Jana Nep.**
- **Poutní slavnost košířského farního kostela Nejsvětější Trojice bude v neděli 11. června.** Po mši sv. jsou všichni poutníci zváni na malé pohoštění u kostela. Odpoledne se uskuteční farní výprava tentokrát k jesuitům na Karlově náměstí, kde bude sraz účastníků v 15,00 před kostelem sv. Ignáce.
- **V neděli 18. června se můžeme těšit na milou návštěvu našeho košířského rodáka a nynějšího faráře ve Vlašimi Mgr. Ing. Jana Dlouhého.** Slíbil účast na nedělních bohoslužbách.
- **Výstav Nejsvětější svátosti oltární bude v kostele sv. Jana Nepomuckého od 22. do 25. června vždy denně od 16,30 do 17,30 hod. s následnou mší sv.**
- **Farní táborák bude ve čtvrtek 22. června po děkovné mši sv. za uplynulý školní rok v 17,30 hod.** Srdečně jsou zváni hlavně děti s rodiči a všichni farníci.

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů, ze dne 12. května 2006 u kostela Nejsvětější Trojice v Košířích

Přítomní: P. Lohelius, Ing. Bobysud, Ing. Dráb, stav. Havel, Mgr. Hojek, MUDr. Horáková, Ing. Jan Nekula a Stanislav Dobeš

Program: 1. Kontrola zápisu z minulé schůze
2. Technické záležitosti – údržba
3. Farní aktivity

Ad 1 Příprava GO varhan u Nejsv. Trojice probíhá. Firma pana Habětína připravuje potřebné administrativní podklady k získání souhlasu konsistoře. Průběh těchto příprav sleduje předseda.

Drobná údržba od fy stav. Kuhna se stále odkládá, bylo tedy rozhodnuto alespoň nejnaléhavější akce svěřit panu Zavřelovi.

K realizaci vytápění kostela sv. Jana vyzve předseda firmu I.T.I. Works z Brna, tj. vyvolá osobní jednání s předložením rozpočtu.

Předseda informoval o průběhu práce s navrácením původního kříže do niky u vstupu k sv. Janu. Skupina restaurátorů paní Vaji Hejdové již nastoupila. Současně s opravou kříže provede též impregnační nátěr misijního kříže a opravu jeho kamenného fundamentu. V průběhu těchto prací provede pan Zavřel vymalování niky a přípravu k zavěšení restaurovaného kříže na jeho místo a též opravu spárování dlažby a schodů v areálu sv. Jana.

Ad 2 Bylo podrobně jednáno o záležitosti závady v odpadu dešťové vody ze střechy u sv. Jana. Nejhorší situace je ve svodu procházejícím v levé stěně kaple Božího hrobu. Ing. Vít Bobysud navrhuje provést opravu zásadním způsobem tak, aby se poškozování stěny v této kapli již neopakovalo (zabudováním čistícího elementu do odpadního potrubí, ev vytvořením čistící šachty), organizace opravy se ujme a o průběhu bude průběžně informovat. Po dokončení těchto prací bude kaple Božího hrobu vymalována.

Podobně též zajistí opravu okapu klempířem a sanaci havarijního stavu vstupní brány k domečku u Nejsv. Trojice provedením potřebné práce zednické.

K návrhu pořízení nových koberců k sv. Janu, podobných, jako byly nyní pořízeny do kostela Nejsvětější Trojice, bylo dohodnuto, že zjištění ceny jejich dodání a ev dodávku zabezpečí Ing Venda Dráb.

Ad 3 P. Lohel sdělil, že na svátek sv. Jana Nepomuckého v úterý 16. května bude mše sv. jako obvykle v 7,30 hod v kapli Nanebevzetí Panny Marie na Klamovce a potom v 17,30 hod slavnostní poutní bohoslužba u sv. Jana. Ke koncepcii na této naší slavnosti pozve strahovského pana převora P. Bohuslava, pan opat Michael Pojezdný bude v té době na cestách mimo Prahu.

Z organizačních příčin bylo nutno změnit termín farní výpravy do kostela sv. Ignáce na Karlově náměstí. Tato výprava bude **v neděli 11. června**, tedy o týden dříve, než bylo uvažováno původně.

Zaznamenal

Stanislav Dobeš

Obrázky z pouti...

Jako obvykle na svátek sv. Jana Nepomuckého slavila se v jemu zasvěcenému kostelu v Košířích v Nepomucké ulici pout'. Koncelebrovanou poutní mši sv. sloužili P. Jiří Pospíšilík z břevnovského benediktinského kláštera a náš pan farář P. Lohelius. P. Jiří v poutní promluvě poukázal na aktuálnost světcova životního přístupu a neochvějnost jeho víry. Zdůraznil, že i v dnešním světě a našich životech by se měly uplatňovat tytéž principy víry a jejího důsledného žití až do případné oběti života tak jak tomu bylo u sv. Jana Nepomuckého.

Jako vždy naše známé a proslavené farnice připravily perfektní pohoštění a došlo i na blahopřání panu varhaníkovi, který nese jméno našeho českého národního patrona . Oběma Otcům děkujeme za slavnostní bohoslužbu, panu varhaníkovi za hudební doprovod, všem dobrovolníkům za úklid kostela, za vynikající bufet všem našim tvůrkyním dobrot a za kvalifikovanou obsluhu mužům, kteří se této službě s chutí ujali (ti ostatně vždycky vědí, kde je nejlépe se uplatnit!).

Naši světci

Sv. Alois Gonzaga, památka 21. června

Svatý Alois se narodil v r. 1568 v Castiglione v Itálii poblíž Mantovy v šlechtické rodině. Otec chtěl mít z prvorozeného syna vojáka, matka ho vychovávala ve zbožnosti. Jako chlapec byl poslán na medicéjský dvůr do Florencie. Učil se dvornému chování a cizím řečem. Zároveň ale poznal i pokrytectví renesančního dvorského života a v deseti letech složil slib čistoty. Byl ovlivněn osobností sv. Karla Borromejského, od něhož přijal první svaté přijímání ve dvanácti letech. V r. 1581 odešel s otcem jako páže na španělský královský dvůr. Věnoval se tam studiu filozofie i teologie a zrálo tam jeho rozhodnutí vstoupit do Tovaryšstva Ježíšova, do řádu jezuitů. S tímto řádem se seznámil již dříve z knih sv. Petra Kanisia.

Musel však překonat prudký odpor otce proti vstupu do řádu. Po návratu do Itálie se v 17 letech zřekl práv prvorozeného šlechtického syna ve prospěch svého mladšího bratra Rudolfa. V roce 1585 vstoupil do jezuitského noviciátu v Římě. Po dvou letech složil řeholní sliby. Hned potom začal svá teologická studia.

Ve čtvrtém roce jeho studií vypukl v Itálii mor a hlad. Při péči o nemocné se nakazil a po asi třech měsících nemoci zemřel 21.června 1591 ve věku 23 let. V nemoci ho ošetřoval další jezuitský světec sv. Robert Bellarmin a ten pak dosvědčoval svatost sv. Aloise. Sv. Alois byl prohlášen za blahoslaveného Řehořem XV v r. 1621 a kanonizován Benediktem XIII v r. 1726. Jeho ostatky jsou pochovány v kostele sv. Ignáce v Římě.

V době nemoci psal své matce dopisy plné citu, lásky a odvahy. Ukažme si malý úryvek :,, Proto, vznešená matko, se musím velmi radovat, protože Tvou zásluhou mi Bůh ukázal pravé štěstí a osvobodil mě od strachu, že ho ztratím. Svěřuji se Ti, vznešená paní, že při meditaci o božské dobrotě – o moři, které nemá dna ani hranic, má mysl bloudí. Neumím si představit, jak Pán hledí na mou malou a krátkou námahu a dává mi za odměnu věčný odpočinek a z nebe mě zve ke štěstí, které jsem dosud hledal s nedbalostí, a nabízí mně, který jsem prolil příliš málo slz, takový poklad, který je odměnou velkého úsilí a pláče."

Je patronem mladých, zejména studentů. Je i patronem proti moru. Zobrazován je jako jezuita v sutaně s rochetou, často spolu s ostatními světci jezuitského řádu. Mívá u sebe lilii, kříž, lebku a růženec.

Další pohledy na víru

50. Co to znamená, že je Bůh všemohoucí?

Bůh se zjevil jako „Silný a Mocný“ (Ž 24,8-10), ten, pro něhož není „nic nemožné“ (Lk 1,37). Jeho všemohoucnost je všeobecná, tajemná a projevuje se ve stvoření světa z ničeho a člověka pro lásku, ale především ve Vtělení a Zmrtvýchvstání svého Syna a v tom, že nám dává přijetí za syny a že nám odpouští hříchy. Proto se církev často obrací svou modlitbou „k všemohoucímu a věčnému Bohu“ („Omnipotens aeterne Deus...“)

51. Proč je důležité tvrdit, že: „Na počátku stvořil Bůh nebe i zemi“ (Gen 1,1)?

Protože stvoření je základem všech Božích plánů spásy, ukazuje všemohoucí a moudrou lásku Boha; je prvním krokem ke Smlouvě jediného Boha s jeho lidem; je počátkem dějin spásy, jež vrcholí v Kristu; je to první odpověď na základní otázky člověka po vlastním původu a vlastním cíli.

52. Kdo stvořil svět?

Otec, Syn a Duch svatý jsou jediným a nerozdělitelným počátkem stvoření, i když dílo stvoření se zvláště připisuje bohu Otci.

53. Proč Bůh stvořil svět?

Svět byl stvořen k slávě Boha, který chtěl ukázat a sdělit svou dobrotu a krásu. Konečným cílem stvoření však je, aby Bůh mohl „všechno ve všem“ (1 Kor 15,28), pro svou slávu a pro naše štěstí.

„Slávou Boha je živý člověk a život člověka je patření na Boha“ (Sv. Irenej)

54. Jak Bůh stvořil vesmír?

Bůh svobodně stvořil svět s moudrostí a láskou. Svět tedy není produktem nutnosti, slepého osudu nebo náhody. Bůh tvoří „z ničeho“ (*ex nihilo*), uspořádaný a dobrý svět, který On nekonečným způsobem přesahuje. Bůh uchovává stvoření v bytí a řídí je, tím že mu dává schopnost jednat a tím že je vede k jeho naplnění skrze svého Syna a ducha Stvořitele.

55. V čem spočívá Boží prozřetelnost?

Ta spočívá v dispozici, kterou Bůh vede své tvory ke konečné dokonalosti, k níž je povolal, Bůh je svrchovaným autorem svého plánu, ale k jeho uskutečnění používá také spolupráce svých tvorů. Zároveň dává svým tvorům důstojnost, aby sami jednali a byly příčinou jedni druhých.

56. Jak spolupracuje člověk s Boží prozřetelností?

Bůh respektuje svobodu člověka a daruje mu a žádá od něj, aby spolupracoval svou činností, svými modlitbami, ale také svým utrpením, tím že v něm vzbuzuje „to, že chce, i to že pak jedná, aby se mu mohl líbit“ (Fil 2,13)

57. Je-li Bůh všemohoucí a prozřetelný, proč tedy existuje zlo?

Na tuto jak bolestnou tak tajemnou otázku, může dát odpověď pouze celek křesťanské víry. Bůh není žádným způsobem, ani přímo ani nepřímo, příčinou zla. Osvěcuje tajemství zla ve svém Synu, Ježíši Kristu, který zemřel a vstal z mrtvých, aby přemohl velké mravní zlo, jímž je hřích lidí a které je kořenem jiných zel, aby přemohl zlo.

58. Proč Bůh dopouští zlo?

Víra nám dává jistotu, že Bůh by nedopustil zlo, kdyby z téhož zla nezískal dobro. Bůh to úchvatně uskutečnil při smrti a zmrtvýchvstání Krista: vždyt' z největšího mravního zla, zabití jeho Syna, získal největší dobro, oslavu Krista a naše vykopení.

Sláva! Nazdar! Nezmokli!

Farní výlet - to je fenomén, zpravidla sobotní, který se poznovu prosadil 22. dubna, kdy nepočetná a vcelku nenápadná skupina emeritních mládežníků a mládežnic košířské farnosti a přimíšeného lidu uskutečnila velkolepou výpravu do Českého ráje (pozor, nejedná se o Eden). Hlavním cílem hrstky sveřepých dobrodruhů byly Trosky. Mezi členy výpravy byl rozpoznán i P. Lohel. Kultury i dobré pohody bylo požehnaně.

Předehra

Některým by byla sobota málo, a tak vyrazili už v páteční podvečer. Nejmenovaní jeli potěšit Vaška Plíška, aby mu doma samotnému nebylo smutno. Záminkou se jim stalo představení knihy Malá

encyklopedie Velikonoc do Valburgy Vavřinové. Beseda s autorkou se konala v nově rekonstruovaném rodném domku českého národního básníka V. Hála v Dolínku, jehož světnice hostila rovněž výběr z fotografických prací Vaška Plíška. Kulturní krmě byla tedy opravdu vydatná. To si žádalo i fyzického posílnění, k němuž došlo u Plíšků. Hosté se však nechtěli vzdát kulturních hodů, a tak vesele hlaholili písně do pozdních hodin.

Vlastivědné hody

Ráno se tento předvoj spojil na příhodné benzínce s hlavním košířským vojem. Podnebí výletu přálo - bylo teplo, obloha

většinou modrá.

Nejprve výletníci navštívili státní zámek Sychrov, vybavený bohatým mobiliářem a hodnotnými sbírkami, jež dokládaly všednodenní kulturu vysoké šlechty v 18. až 20. století. Zvláštní zájem farníků vzbudila samozřejmě zámecká kaple.

Další zastávkou byla impozantní romantická zřícenina hradu Trosky. Před výstupem na dvojici vypreparovaných čedičových skalisek, na nichž nad krajem strmí věže zvané Baba a Panna, dopřáli si účastníci výletu oběd. Návštěva hradu s výstupy na věže (až do Panny se neleze, jen pod ni) a dalekými výhledy do kraje bohatě odměnila namáhavý výstup a zdolávání stísněných pevnostních poměrů.

Dalším cílem byl zámek Hrubá Skála. Auta jsme nechali hlídat vyhořelým staletým dubem a vyrazili pěšky. Na památce jsme mohli obdivovat pouze exteriéry, neboť je provozována jako stylový hotel. Dopřáli jsme si alespoň rozhled z věže a pak vykročili vstříc bizarním podobám skalního města. Cesta nás vedla lesní krajinou až nad hroty pískovcových solitérů, na jejichž temenech hemžili se četní horolezci. Náš duchovní vůdce využil rozpoložení našich duší, zjitřených podmanivým kouzlem Božího díla, a seznámil nás s pomocí knihy Po stopách Ježíšových od jezuity G. Krolla s dějinami místa, kde údajně mívali galilejští rybáři, včetně samotného Petra, kotviště na břehu Tiberiánského jezera.

Posledním kulturním chodem oné pozeňané soboty stal se Valdštejn - zčásti poutní místo, zčásti zájezdní dům, původně však skalní hrad. Na tuto památku těžce doléhalo řádění vandalů a další devastace, ale odhodlanému kastelánovi a dalším lidem se postupně daří rekonstruovat jednotlivé části a doplňovat mobiliář. Upracovaný muž nás udivoval především šíří svých znalostí, zážitky a poněkud chladným, ale inteligentním humorem. V chladných zákoutích hradeb se ještě nacházel na několika místech špinavý sníh.

Chladnoucí slunce svižně sklouzávalo k huňatým lesním obzorům a bylo zřejmé, že nadchází čas návratu. Cestou k vozidlům se už hlásila únava, ale také první mokré doteky deště. Dorazili jsme k vykotlanému dubu právě včas. Než se skutečně rozpršelo a my se museli ukrýt ve vozech a odjet, ještě jsme korzovali mezi zaparkovanými automobily, žertovali a hodovali z pozůstatků cestovních zásob. Nyní v šedi všedních dnů pochutnáváme si ve vzpomínkách na krásách vlasti, které jsme mohli obdivovat a dotýkat se jich, a čerpáme občerstvení se společně stráveného času.

OPV

Poznáváme naše farníky

Košířským tamtamům neušlo, že opět jeden muž z našeho středu se hodlá „vidět s Abrahámem“, jak krásně lidová mluva označuje pěkně kulaté výročí 50 let života. Oním vyvoleným bude začátkem června **MUDr. Jan Nekula**, jinak Nekula Junior. Známe ho jako otce dvou dcer, které se mu podařilo provdat – tedy zbavit se ne jich, ale otcovských povinností a přesunout se do role šťastného, milujícího dědečka. Do této role se přehrál perfektně a přitom nezanedbává své sportovní a další aktivity. Jen ty zuby vtá a spravuje dále, takže jinak milý a usměvavý Junior

budí trochu hrůzu (u vás také?).

Moc mu přejeme všechno dobré, především Boží pomoc a ochranu do dalšího života. A potká-li se skutečně s Abrahámem, vyžadujeme krátkou zprávu o tomto setkání do Košířského farního listu.

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, V. Plíšek, M. Práger

15. každého měsíce

170 výtisků

Neprodeiné